

opatření je **selektivní a nikoli obecné** (určené všem soutěžitelům bez rozdílu na daném trhu členského státu). Poskytnutím veřejné podpory dochází k **potencionálnímu narušení soutěže a ovlivnění obchodu** mezi členskými státy. K potencionálnímu narušení soutěže a ovlivnění obchodu mezi členskými státy dochází již faktickou účastí podnikatelských aktivit případného příjemce veřejné podpory na trhu, přičemž není rozhodující např. právní forma příjemce veřejné podpory, jelikož i subjekt nezaložený prioritně za účelem podnikání, může fakticky vykonávat podnikatelské aktivity, byť i jen částí své činnosti.

Při případném posuzování veřejné podpory v daňovém řízení je také nutné mít na paměti zejména to, že veřejnou podporu může představovat pouze poskytnutí zvýhodnění účastníků trhu či odvětví výroby v hospodářské soutěži na úkor ostatních subjektů. *Při rozhodovací činnosti správců daní dle ustanovení § 55a ZSDP je pro případné posuzování veřejné podpory rozhodující také charakter daňového subjektu, neboť o veřejnou podporu se může jednat pouze u podniků ve smyslu čl. 87 Smlouvy o založení ES (dále jen: „podnik“).* Jinými slovy musí se jednat o subjekt -podnik, který je účasten na hospodářské soutěži, a proto by případně poskytnutá veřejná podpora mohla narušit hospodářskou soutěž. To platí i ohledně případně částečné účasti podniku na hospodářské soutěži, např. ve vztahu k tzv. trojdani či dani z nemovitostí. Obdobně i u subjektů, které nejsou založeny za účelem dosažení zisku a mají příjmy z podnikání, je třeba posuzovat promíjené příslušenství, které souvisí s tímto podnikáním, také ve vztahu k veřejné podpoře.

S posuzováním výše zamýšleného poskytnutí veřejné podpory úzce souvisí i režim „de minimis“, v jehož rámci je možné podporu poskytnout. Evropská komise totiž dospěla k závěru, že podpora nedosahující prahovou hodnotu (vyjádřenou pravidlem „de minimis“) nesplňuje všechna kritéria veřejné podpory podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES a není nutné proto takovou podporu notifikovat. Proto je níže uváděna i část popisující postup při uplatnění pravidla „de minimis“, přestože tento postup by v daňovém řízení při rozhodování dle ustanovení § 55a ZSDP měl být výjimečným.

Podpora „de minimis“

Podporou „de minimis“ je nutno rozumět podporu malého rozsahu (stanovenou prahovou hodnotou), která neovlivní obchod mezi členskými státy nebo nenaruší hospodářskou soutěž, která proto nesplňuje všechna kritéria článku 87 odst. 1 Smlouvy o ES a jako taková nepodléhá oznamovacímu postupu podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES.

Pro posuzování podpory „de minimis“ je v současné době výchozí nové nařízení Evropské komise č. 1998/2006 ze dne 15. prosince 2006, o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES, kterým se nově upravují podmínky, za kterých lze poskytnout podporu „de minimis“.

Uvedené Nařízení je na webové adrese:

http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/cs/oj/2006/l_379/l_37920061228cs00050010.pdf

Základní limit

Podpora de minimis tedy může být poskytnuta bez dalšího, a to v případě, že její celková výše poskytnutá jednomu příjemci nepřesáhne částku **200 000 EUR** (v přepočtu kurzem devizového trhu vyhlášeným Evropskou centrální bankou platným ke dni prvního poskytnutí podpory) v období tří let.

Nově lze použít shora uvedené nařízení také na odvětví dopravy, s výjimkou podpory nabývání vozidel pro silniční nákladní dopravu podnikům, provozujícím tento druh dopravy pro cizí potřebu.

Limit pro silniční dopravu

Pro odvětví silniční dopravy je maximální částka podpory v režimu „de minimis“ stanovena na **100 000 EUR** v období tří fiskálních let.